

Kız ve Kristal Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Kristal Tilki

Ebru Mina TOMURCUK

Ormanın kenarındaki şirin bir köyde kış her yeri beyaza boyamıştı. Lily adında bir kız, kırmızı ponponlu şapkası, hardal sarısı montu ve mavi eldivenleriyle dışarı çıktı. Çizmeleri taze karda çtırdarken minik ayak izlerinden oluşan bir patıkayı takip etti. İzler, etrafa saçılmış elmaslar gibi parlıyor ve onu uzun çam ağaçlarına doğru götürüyordu. Lily'nin kehribar rengi gözleri merakla parladı; bu izleri kimin bıraktığını merak ediyordu.

Karlarla kaplı bir çalının arkasında bir şey kıpırdadı. Lily başını uzatıp baktı ve küçük bir köpekten büyük olmayan bir tilki gördü. Kürkü yontulmuş buz gibi görünüyordu ve güneş ona değdiğinde sırtında gökkuşakları dans ediyordu. Kocaman mavi gözleri utangaçça kırıştı ve beyaz uçlu kuyruğunun ardında hafif bir gökkuşağı parıltısı süzüldü. Lily usulca nefesini tuttu. "Merhaba," diye fısıldadı. "Çok güzelsin." Tilki başını yana eğdi ve minicik bir adım yaklaştı.

Kristal tilki şakacı bir sıçrayış yaptı ve Lily'ye doğru bir bakış attı. Sonra birkaç adım koşup durdu, sanki onu takip etmesini istiyordu. Lily çizgili atkısını sıkıca düzeltilti ve hızla onun peşinden gitti. Karlı ağaçların arasından, donmuş bir derenin üzerinden ve bir tepenin yanından geçtiler. Hava durgunlaştı ve pırıltılı bir hal aldı. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu Lily. Tilki sadece parıldayan kuyruğunu salladı ve yoluna devam etti.

Sonunda tilki, bir kayanın üzerinden sarkan sarmaşık perdesinin önünde durdu. Kristal patisiyle yaprakları yana itti. Ardında gizli bir koru açıldı. Lily'nin nefesi boğazında düğümlendi. Koru, parıldayan buzlar ve yumuşacık, kabarık karlarla doluydu. Ağaçlar kırağıdan örülmüş, zemin binlerce minik yıldız gibi parlıyordu. "Ah!" diye fısıldadı Lily. "Tıpkı bir rüya gibi."

Tilki koruya doğru süzüldü, patileri karda minik pırıltılar bırakıyordu. Lily hiçbir şeyi kırmamaktan korkarak yavaşça arkasından gitti. Buz ağaçlar gökkuşağının tüm renkleriyle ışıldıyor, kar ise tüy kadar yumuşak hissediliyordu. "Burası senin evin mi?" diye sordu Lily. Tilki başını salladı ve yumuşak, mutlu bir ses çıkardı. Lily gülümsedi. "Gördüğüm en güzel yer."

Ama sonra Lily patikanın üzerinde yatan devrilmiş bir dal fark etti. Dalı kaldırdığında altındaki buzda minik bir çatlak oluştu. Nefesi kesildi. "Olamaz!" diye fısıldadı. "Burası çok hassas." Tilkinin mavi gözleri endişeli görünüyordu. Lily dalı usulca kenara koydu. "Dikkatli olmalıyız," dedi. Tilki burnuyla onun eldivenini dürttü, sanki "Evet, olmalıyız" der gibiydi.

Ertesi gün Lily küçük bir süpürgeyle geri döndü. Düşen dalları ve çalı çırpıyı patikalardan süpürdü. Kristal tilki yanında koşarak buzlarda çatlak olup olmadığını kontrol etti. "Birlikte ona göz kulak olacağız," dedi Lily. Tilki mutlu bir havlamacık yaptı. Yan yana çalıştılar, nefesleri soğuk havada buhar olup yükseliyordu. Kuru yeniden derli toplu ve parlak görünmeye başladı.

O günden sonra Lily ve tilki her gün gizli koruyu ziyaret ettiler. Lily küçük buz sıraların üzerindeki karı süpürdü ve patikaları açtı. Tilki parıldayan patileriyle buz ağaçları parlayana kadar parlattı. Bazen kırılmış bir buz sarkıtı bulup onu dikkatle yerine koyuyorlardı. "İyi bir takımız," dedi Lily. Tilkinin gökkuşağı parıltısı kuyruğunu salladıkça dans etti.

Bir öğleden sonra korunun içinden soğuk bir rüzgâr esti. Kırğılı dalları sarstı ve buzlu yapraklar yağmur gibi döküldü. Lily ve tilki onları yakalamak için acele ettiler. "Çabuk!" diye bağırdı Lily. Buzlu yaprakları toplayıp ağaçlara geri koydular. Rüzgâr dindi ve kuru yeniden parıldı. Tilki Lily'nin mavi eldivenini yaladı. "Onu kurtardık," diye fısıldadı Lily gülümseyerek.

Kış ilerledikçe Lily ve tilki her gün koruya göz kulak oldular. Düşen dalları süpürdüler ve patikaları açık tuttular. Her buz ağacı çatlak olup olmadığına baktılar ve karı parlayana kadar parlattılar. Koru parlak ve güzel kaldı. "Tıpkı gizli bir bahçe gibi," dedi Lily. Tilkinin mavi gözleri pırıldadı. İşleriyle gurur duyuyorlardı.

Sonra bir sabah Lily yeni bir şey fark etti. Hava daha yumuşak hissediliyordu ve bir buz ağacından tek bir su damlası damladı. "Ah!" dedi. "İlkbahar geliyor." Tilki kocaman mavi gözleriyle ona baktı. Lily biraz üzüldü. "Koru eriyip yok olacak mı?" diye sordu. Tilki eline sokuldu. Sanki "Endişelenme" der gibiydi.

Lily bir an düşündü. Sonra gülümsedi. "Ona yeni bir şekilde göz kulak olacağız," dedi. Yumuşak yosunlar toplayıp ağaçların etrafına yerleştirdi. Dallarla küçük gölgelikler yaptı. Tilki de çalı çırpı taşıyarak yardım etti. "Bu buzu serin tutacak," diye açıkladı Lily. Tilki mutlu bir ses çıkardı ve gökkuşağı parıltısı daha da parladı.

İlkbahar havayı ısıttıkça kuru deęiřmeye başladı. Buz ağaçlar yumuşayıp parıldayan derelere dönüřtü. Kar, minik çiçeklere dönüřerek eridi. Ama Lily ve tilki ona göz kulak olduęu için kuru yok olmadı. Yeni bir güzellięe büründü. Tilkinin kürkü hâlâ gökkuşaklarıyla parlıyordu. Lily güldü. "Hâlâ büyü!" dedi.

Gökkuşağı tilki tilki gülümsemesiyle gülümsedi. Lily'yi korunun kenarına götürdü; orada eriyen derenin üzerinde minik bir gökkuşağı kavis yapıyordu. "Teşekkür ederim," dedi Lily. "Bana burayı gösterdiğin için." Tilki onun yanağını yaladı. Lily önemli bir şey anladı. Güzel şeyler, onlara özenle davrandığımızda parlak kalır. Sık sık ziyaret etmeye söz verdi. Tilki son bir kez mutlu mutlu havladı.

O günden sonra Lily koruyu her mevsim ziyaret etti. Yazın düşen yaprakları topladı. Sonbaharda çalı çırpıyı süpürdü. Kışın buzu yeniden parlattı. Kristal tilki her zaman oradaydı, kürkü gökkuşağı gibi parlıyordu. Birlikte koruyu güvende ve güzel tuttular. Ve Lily, özenin en büyük sihir olduğunu biliyordu.

Ve böylece kız ile kristal tilki en iyi arkadaş olarak kaldılar. Gizli kuru gelişip serpildi, çünkü ona her gün göz kulak oldular. Lily, narin ve güzel şeylerin nazik ellere ve iyi kalplere ihtiyacı olduğunu öğrendi. Ne zaman bir gökkuşağı görse, tilkisini ve parıldaayan kış korusunu hatırladı. Özenin güzelliği sonsuza dek parlak tuttuğunu bilerek gülümsedi.